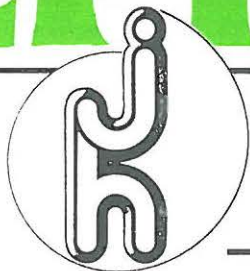

9.
1992

62. JIRÁSKOVA HRONOVA

OSOBNOSTI

SOBOTA 8. SRPNA

strípky

OMLUVA

Omlouváme se za nepěkný přehmat Pavla Němečka, který si nepřečetl ve Zpravodaji (za jehož redigování je dobře placen) zprávu o odvolání inscenace Reginy Břeclav a následkem toho vyhotovil jednu ze svých recenzí na inscenaci, kterou nikdy neviděl. Nebude se to opakovat!

Luděk Richter, šéfredaktor

PROHLÁŠENÍ

Kolektiv redaktorů Zpravodaje 62. JH cítí morální povinnost distancovat se od hanebného činu svého kolegy Pavla Němečka, který pošpinil čest novinářské etiky.

Lenka Preňková
Ivana Němečková
Zora Vondráčková
Petr Lébl
Pavel Němeček

Život a skutky Profesora

Jednou se vydali Profesor a Divák číslo 7 na večeři. V restauraci však bylo plno. I vyšli ven a zamířili do jiného podniku. Na chodníku je zastavila mladá dívka a požádala Profesora o autogram na pivní táce. Profesor se krasopisně podepsal. Tak vykonal Profesor další ze svých dobrých skutků.

Když dorazili Profesor a Divák číslo 7 na večeři, objednal si Profesor smažený sýr s rýží. Neobvyklá kombinace uvedla obsluhující personál do rozpaků. Ne tak Profesora. Svou porci snědl do posledního zrníčka.

Profesorovo lesní dobrodružství: Profesor chodí rád na houby, ale nemá rád klíšťata, která chodí ráda na Profesora, když je tento na houbách. Klíšťata nechodí do divadla. A tak se Profesor začal věnovat divadlu.

(Úryvek z připravované knihy Život a skutky Profesora, kterou na základě klíčových událostí ze života Ivana Vyskočila sepsuje Divák číslo 7.)

MIREK SLAVÍK

Je problém představit člověka, jehož osobnost je „rozprostraněna“ v šedesáti človcích jeho souboru.

K divadlu ho osud přivál v 11 letech - role chudého dítěte, které utíká před Branibory a trpí (profesionální divadlo v Příbrami: opera!). Přes svá bigbítová léta, kytaru v kulturní úderce SSM a lásku k mladé instruktorce PO se dostal k práci s dětmi. Zamilovaný Slavík začal ve Zlivi vést PIONÝRA. Na koberečku před ředitelem ZŠ: „Tak vy prý pod hlavičkou PO lovíte nějaké bobříky?!“ Potom dokonce náběh na trestní stíhání (kvůli textům K. Kryla, které našly u jedné jeho „pionýrky“). Zákaz práce s dětmi v PO Zliv. Po několika měsících ilegálního setkávání se, našel Mirek oficiální zastřešení v nově vzniklém kulturním středisku ve Zlivi - dětský divadelní kroužek, který prý bude líhni pro ochotníky (kteří se vzápětí rozpadli - ochotníci). 10.2.1982 v 15.00 hod. vzniklo HUDRADLO.

Z jakých kořenů tento svérázný pedagog vyrostl? Vyučený elektromontér rozvodových zařízení, strojní „průmyslovka“, role hlavního padoucha ve hrách I. V. „Ó rodný raně“ a „Padni padouchu“. Absolvoval několik neúspěšných pokusů úspěšně dokončit VŠ (strojní v Plzni, PdF v Č. Budějovicích), nyní se pokouší o zdolání divadelní vědy na FF UK v Praze - dálkově; pracuje na ZUŠ ve Zlivi. Čím více rozdává, tím jeho osobnost roste a košatí. -La-

JAKUB KORČÁK

Schopnost naslouchat sám sobě i ostatním je velmi vzácná. Jakub Korčák ji má a snaží se k ní otevřít cestu nejen seminaristům z KMD, ale i divákům svých inscenací.

Vztah k divadlu vznikl už od dětství, díky strýčkovi - který byl herec. V šesté třídě základní školy začal Jakub Korčák psát povídky a krátké hry a během studia na gymnasiu do svých zájmů zahrnul i hraní. Po gymnasiu byl hned přijat na DAMU - obor režie. Roční stáž u Anatolie Efröse a návštěvy zkoušek Jurije Ljubimova mu otevřely možnost poznat jiný způsob práce s hercem, než na jaký jsme zvyklí a měly největší význam pro způsob jeho práce a uvažování o divadle.

Jakuba Korčáka zajímá žánr, ve kterém je spojen určitý nadhled i porozumění pro groteskní lidské pobývání na tomto světě. Okamžik, kdy se člověk vymaní ze zajetí každodenní všednosti a uvědomí si, že je před ním hledání čehosi krásného, ideálního, co se dá nazvat absolutnem. Nelze je dosáhnout, lze se k němu pouze přiblížit. Člověk, který si myslí, že je dosáhl je směšný a člověk, který je nehledá ztracen. Autoři Čechov, Topol, Nestroy mu v poslední době umožňují se tímto tématem zabývat.

Inszenace Jakuba Korčáka můžete v příští sezóně vidět v Plzni, Brně, Divadle Na Vinohradech. -von-

JIRÍ HRAŠE

Od dětství recituje, vystupuje v loutkových i činoherních ochotnických představeních. Chce se stát lékařem, kuchařem na lodi Normandia, rozhoduje se jakou roli by v jeho životě mohlo hrát divadlo. Vliv na něj mají návštěvy Pražského dětského divadla Míly Mellanové, Vaňátkova „MALÉHO“ d při divadle EFB a v neposlední řadě sobotní dětská představení Národního divadla. Pro studium režie se rozhoduje, až po zralé úvaze. Po studiu pražské DAMU zde zůstává jeden rok jako odborný asistent. Pomáhá s režii v různých amatérských souborech, pracuje v kulturních zařízeních, věnuje se práci porotce, a to především v oblasti uměleckého přednesu. Od roku 1963 pracuje v ústředním poradním sboru pro umělecký přednes. V roce 1960 nastupuje do československého rozhlasu, stává se nejdříve vedoucím režisérem redakce publicistiky, poté šéfem hlasatelů. V roce 1970 z rozhlasu odchází. Ještě rok působí na pražské lidové konzervatoři, vede oddělení malých jevištních forem, opět pracuje s ochotníky, porotuje, vede různé semináře. Přitom se přednostně obrací k mluvenému slovu. „Studie a metodika k problematice přednesu“ vydává laskavostí přátel pod cizím jménem a začíná spolupracovat s Lyrou Pragensis a Violou. Životní okolnosti ho nutí stát se v polovině sedmdesátých let hercem. Ve spolupráci s Janem Kotvou připravuje pořady pro děti a pro mládež formou vyprávěného divadla. Roku 1990 odchází do důchodu a divadlu se věnuje dál jako činovník Svazu českých divadelních ochotníků a Svazu rozhlasových tvůrců. Na letošním JH vede jeden z diskusních seminářů. -pa-

pokračování na str. 2

Omlouváme se, že vinou tiskárny došlo k omylu. V sobotu v 19.00 hod. hraje představení „Nejkrásnější válka“ soubor Klas z Klášterce n. Ohří, ne Minidiv Ostrova n. O., jak bylo ve zpravodaji č. 8. uvedeno. Redakce se za překlep omlouvá.

DNES:

9.00 Klub mladých divadelníků	SOU V. Poříčí
9.30 Diskusní kluby	třídy SOU vedle ZŠ
15.00 „Tzv. SCI-FI“, DS Děčín	Slavie
15.00 „Pohádka o modré niti“ DS Minidiv Ostrov n. Ohří	Sokolovna
17.00 „Pohádka o modré niti“ DS Ostrov n. Ohří	Sokolovna
17.00 „Tzv. SCI-FI“, DS Děčín	Slavie
19.00 „Nejkrásnější válka“ DS Klášterec n. Ohří	JD
Po ukončení představení v JD - závěr festivalu před budovou divadla.	
21.15 „Nebezpečný útěk“ - film	dvůr ZŠ

F&F

HRAČKY + ELEKTRO

RECENZE

INDICKÉ POHÁDKY

Mirek Slavík je zahradníkem v zahradě zlivského dramataku. Ví přesně, kdy vše, co je mu svěřeno k opatrování kvete, kdy plody jen tak nesměle vykukují z pod listů, kdy jsou zralé a chutnají. Rozumí svému řemeslu dokonale. Ti, kteří pracují s dětmi, vědí sami nejlépe, kolik práce dá inscenaci s dětmi vymyslet a realizovat. V „Hudradle“ to vypadá, že vše je jednoduché a samozřejmé.

Na pódiu je připraven na první pohled nesourdý kolektiv. Zhruba 20 dětí, některé z nich očividně na prahu následných věkových kategorií. Přesto se všichni podílejí na představení rovnoprávně a nezastupitelně. V Indických pohádkách cítí všichni na své úrovni chápání, co chtějí divákově říci, co znamená celé snažení. Nepodávají „jen“ zprávu o příkladné práci jednoho nezařaditelného pedagoga. Tady vzniká plnohodnotné divadlo, účinné v jednotlivých situacích i v celkovém ideově-emočním dopadu na diváka. Představení zní, voní a poznamenává. Medituje s námi o tom, co se stává a jak k tomu dochází. Co se nám může přihodit nyní i v životech přístích.

Nepřesná gradace několika hereckých akcí, drobné mluvní „prohřešky“ a ne zcela završe-

ná možnost kontrastního napětí mezi jednotlivými částmi celku - to vše se dnes „přihodilo“. V kontextu celé přehlídky to ovšem nestojí za řeč. Smekám klobouk, i když žádný nenosím.

Pavel Němeček

Hudradlo ze Zlivi je právě jednou z mála vlaštovek na nebi dramatické výchovy, které vlastně ani tak nejde pouze o přípravu divadelního představení či rozvíjení konkrétních jevištních dovedností (např. hlasová příprava malounko znesnadnila srozumitelnost), ale především o vztah ke světu, životu, sobě samým - prostě o životní styl. Přesto se nedomnívám, že by téma námi shlednutého představení bylo omezeno jen na tolik obdivovaný a ceněný vztah Mirka a jeho dětí, člověků. Sbírká tzv. DŽÁTAK - bajky dřívějších Budhových životů, promlouvá velmi citlivě i k dnešní - malounko rozčarované - situaci. Tedy: kterak božská moudrost „otukávala“ dobu a lidi, je-li již čas dostatečně zralý a lidé připraveni přijmout a ocenit tuto pomoc. Řečeno příběhy zvířat - nutno TRPĚLIVOST a spoluúčast. Připojená Thákurova povídka (jak bylo vedoucím příznáno), je opravdu z „jiného soudu“ a hlavně je zjednodušena pouze na jednu rovinu, takže vlastně není o čem hrát. Příliš z ní čiší Mirkova „jeduslna“ směrem k stále stagnujícímu a zahmlévajícímu školství. Avšak aktualizace není pouze to, co se bezprostředně dotýká naší situace, ale právě to obecné a podstatné, co putuje věky. Přílišnou péčí o vnějšek (byť s úmysly třeba svatými), můžeme nechat zhybnout nitro a podstatu věci, o kterou zde jde.

Představení HUDRADLA vykazuje ještě jedno velké plus. Řeší úspěšně tolik diskutovanou míru a proporci tzv. volné, spontánní hry a pevného divadelního tvaru. Představení však nestojí na dovednosti divadelní vztahy vytvářet, ale na živých lidských poutech a vztazích.

Lenka Preňková

Snaha ukázat pozapomenutý přístup k životu je velmi krásná.

Mirek Slavík se o to se svým souborem pokusil. Inscenace Indických pohádek byla spíše ilustrovaným poučením. A divadlo by mělo být společným objevováním. Člověk má plnit roli, pro kterou byl určen, kdo si nechce dát poradit, tomu se nedají rady vnučovat, kdo sám sebe vyvyšuje a staví do postavy jiné, může nedobře skončit. Práce na této inscenaci byla pro její tvůrce jistě neobyčejně poučná a objevná. Ale pro diváka? Na jevišti nevznikají vztahy mezi postavami, a pokud - tak to jsou pouhé zárodky. O vztazích se především mluví, ale neukazují se. Jde spíše o pohybem komentované vyprávění. Chybějí situace, ve kterých by vztahy fungovaly. Jaký vztah má oslík se psem v 1. pohádce? Ve třetí je řečeno, že otec miloval svou dceru. Ale ukázáno to není... Indické pohádky mají velmi silné poselství. Děti ze souboru je během inscenování HLEDALY. Ale dětem z publika je předkládána určitá teze. Společné hledání a objevování během inscenace by bylo silnější.

Zora Vondráčková

Dnes bylo ke kýžené názorové jednotě dr. Jekylla a pana Hyda opravdu už na dosah. Snad ne jen proto, že pan Hyde byl nezvykle zamklý - hronovský týden se na něm zjevně podepsal. Jekyll: „Proč to poloprázdné? To někdo opravdu nepozná, že to nejsou děti (které hrají divadlo), ale divadlo (hrané dětmi)? Nejsou to hrající si děti - jsou to hrající děti. Hrají tím, že si hrají, ale tak jako si má hrát každý herec - se smyslem pro účel, cíl sdělení, se smyslem pro tvar. Dokonce, což u dětí není až tak běžné, jsou to individuální herecké výkony, byť na zdánlivě, ale jen zdánlivě maličkých úkolech. Úsporné, ale dokonale působivé prostředky hereckého výrazu v pohybu i hlase, podložené citem a schopností vytvářet zpřítomněné vztahy. Děti ne jako materiál, ale jako živí tvůrci s vlastními člověčími city, myšlenkami, názory i potřebami vyjádřit je. Lidská přítomnost vedoucího zřetelná v představení jen povyšuje uměleckou přítomnost režiséra zřejmou v inscenaci. Chytré divadelní myšlení s citem pro děti dává překrásné a působivé - lidsky i umělecky - obrazy. Co víc bychom si přáli i od divadla dospělých?“

Hyde: „Jen ten alibistický úvod se sedmým „dítětem“ si mohli odpustit. Buď tu pohádku chci zahrát (a hraju bez řečí) nebo nechci a nemluví o tom.“

TRAKAŘ ANEB VELKÉ VYNÁLEZY

Šefrnovci nezklamali. I když: jak koho. Osud prověřovatel jim tentokrát umožnil zasadit křehkou produkci do tak velkého sálu (Jiráskovo divadlo), že odmítnutí už přeci muselo odněkud přijít - alespoň ze zadních řad... I když: kdo chtěl, mohl se mít i v zadní řadě. Snad. Kdo chtěl. Ale kdo nechtěl, sesbíral souzněžící

„Indické pohádky“ - DDS Hudradlo Zlivi

OSOBNOSTI

dokončení ze str. 1

KAREL ŠEFRNA

Narodil se a žije ve Svitavách. Je lékař - stomatolog s několikaletou ilegální psychiatricko-psychologickou praxí. Uměleckým zařazením je „klasický marionetář“, jak o sobě tvrdí v jedné své hře. Základy jeho vztahu k loutkovému divadlu a múzám obecně jsou položeny jednou o vánocích, kdy pod stromečkem najde malé rodinné divadlo. Dále se na nich podílí otec za války (výstupy s loutkou čerta) a později ve škole paní učitelka Hrubá. Na loutkářských prknech se objevuje při studiu na střední škole v souboru „Jitřenka“. Vystupuje zde v pravidelných sobotních produkcích z repertoáru her Ústředního loutkového divadla. Poprvé a naposledy v životě pobírá za vystoupení gáží! Po studiích medicíny v Brně se vrací do Svitav a pokračuje v „Jitřence“. Od roku 1961 se téměř pravidelně účastní Loutkářské Chrudimí a v roce 1967 zde poprvé Jitřenka sklízí vavříny s inscenací Poklad baby mračenice. Na začátku sedmdesátých let se Jitřenka rozpadá především z důvodů zásadní polarizace světonázoru uvnitř souboru v odrazu jistých společensko-politických událostí v Československu. Vzniká soubor „C“AT. Mění se dramaturgie souboru, v tvorbě se začíná projevovat vliv V+W, Ježka, Semaforu, později Vodnanského a Skoumala. V té době začíná spolupráce s Janem Dvořákem a královéhradeckým Drakem. Jezdí se na premiéry do Draku, „draci“ naopak jezdí na premiéry do Svitav. Oboustranně se respektují a berou se vážně.

Karel chápe divadlo jako rozhovor herce s divákem. Snaží se navodit pocit partnerství a spolupříčinnosti, vytvořit dialog na téma lidství. Svým pojetím metaforičností divadelního sdělení nesporně ovlivnil vývoj loutkového divadla v Čechách. Z inscenací, objevujících se v posledních letech pravidelně na všech národních přehlídkách, jmenujme alespoň: Edward, Jako pel..., Hamlet, Tak trochu..., Trakař aneb Velké vynálezy.

-pa-

kamarády (z řad dalších diváků) a mohla začít známá symfonie DÁVÁNÍ NAJEVO, že jsme tady, že něco není v pořádku, že se nezapojujeme, že potřebujeme zabavit... Je to jako v kojeneckém útulku: jeden začne smrkat, druhý najednou taky musí, za chvíli další a další. Jiný heká, sténá... Táhleten kašle jako kdyby nic jiného neuměl. Souvislé kašláni naláká další koloušky - než bys řekl švec, kašle a chroptí deset dospělých lidí současně! Tady zase někomu upadne program... když ho doloví, tak si zakašle. Několik večerek přijde pozdě, když se ve tmě rozkoukají (pokud rovnou do někoho nenarazily) začnou - kašlat. Po určité době, když jsou kašlalové unavení, začíná v sedadlech vrčení. A protahování. A zlobení. První malé dámy se chápou vějířků a osvěžují se vzduchem. Když si tímto způsobem zavlečou do nosu něco co tam nepatří - kýchnou, nebo dlouho kuckají. Která nemá vějířek, nebo si ho nestihla polohlasně vypůjčit přes půl řady (Miladóóó, puč mi tóó), přeloží si progránek - pokud jí nevypadl z pacičky - a ovívá se prográmkem. Když už opravdu není do čeho píchnout, nastává období vzdechů a malých mlasknutí. První bertíkové upadají do mikrospánků, druzí se jim posmívají, pokud nezápasí s vlastní bdělostí. A lup ho - někdo si kýchne, aby byla nějaká změna. Je-li kýchnutí bez kapesníku (kde by se vzal?), vzbudí smích a pobavení okolních lelkařů. Neposedové z povolání vytahují z torniček šustivé pytlíky s oříšky a jinými pamlsky. Když mají došustěno a domlaskáno, když si olízali zalepkané prstíky - začínají se jim pozvolna zpolykané oříšky přičít v krkách. To je panečku rozruch! Mnozí vzpříčilově by se nyní potřebovali rychle něčeho napít, protože jim v těžce zkoušeném krku rádně vyschlo. Pokud nemohou vyváznout z řady, mohou se alespoň vytrvale vrtět, aby na sebe trochu upozornili...

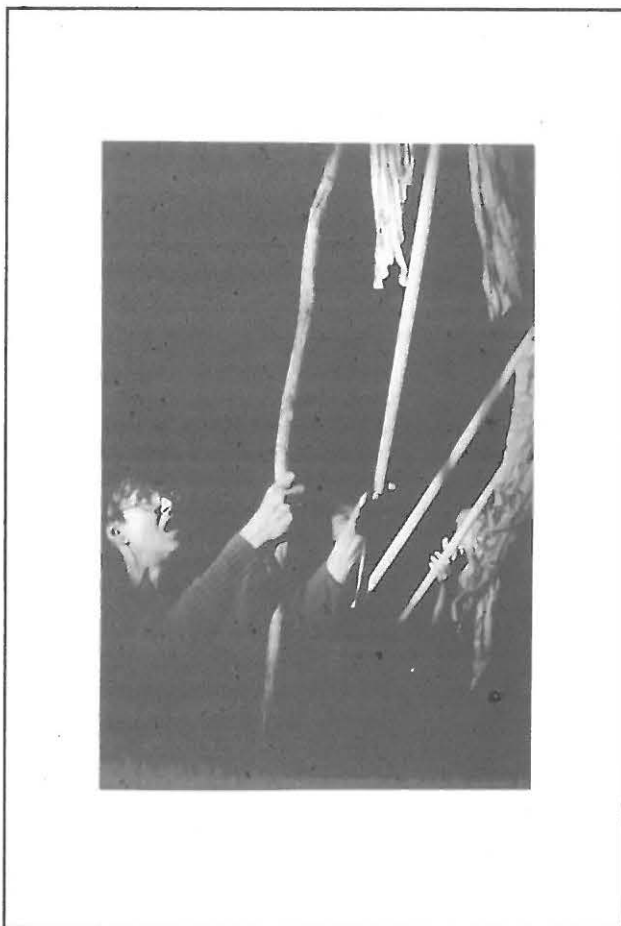
V takových rumunsko-uruguayských podmínkách se výborně hraje, to vám potvrdí každý divadelník. Ne každý divadelník ale tak vytríbeně a paličatě ukazuje svému obecnstvu, jak PÍDIDETAILY jsou stejně působivé jako scénické burácení. U Šefrnů dokonce ještě působivější. Tím spíš každé chroptění a dušení velmi často ruší tento mraveněnický SLOH. Stačí kechnout, a všechno jim to pokazíte, vy trumpety televizní.

Petr Lébl

Byla jsem účastna již několika divadelních představení svitavského „C“ a vždy mi bylo nabídnuto hladivé lidské setkání. Ani tentokrát jsem neodcházela bez pohlázení, tudíž o nějaké lidské „ne-komunikaci“ tu nemůže být řeči. Leč právě proto si u inscenace „Trakař...“ kladu malou otázku o divadelní sdělnosti. Svěrázná jevištní řeč (tak typická pro tento soubor) + pan J. Prévert se svými pohádkami a verši (které nejsou také zrovna na jedno přečtení) + autorský přístup a výklad tohoto od svitavských (ve kterém se vyznávají ke své roli v tomto světě) = přece jenom silná káva pro divákovo vnímání. Ono vstřebat maratón metafor a znaků je náročné především v situaci, kdy se netrefí do prostoru se svým komorním představením

a hlavně kdy je prostor zradí (a možná nejenom on) po stránce zvukové. Potom místo tvořivé spoluúčasti se připlíží únava z lapání slov a slůvek a s ní neochota přijmout nabízenou „hru“. Nejvíce mě mrzí špatně nasvícená „kytice“, která mohla možná být pro mnohé klíčem ke sdělovanému (byť třeba kanály emočními). Zelená rašící větvička mezi suchými, mrtvými pahýly. Na studené abstraktní otázky typu: „Mohu najít cestu k osvobození?“ (A kdo tě drží v zajetí?) „Prý je jedna poslední pravda - jak zní?“ Jsou odpovědi pouze suché větve stromu poznání. Pohádky Préverta vypovídají o krutosti, bolesti a utrpení světa. Ovšem teprve v momentě, kdy tento TRAKAŘ světa přijmu, kdy místo filosofických otázek a hledání začnu sdílet a přidám svou „harmoniku“ ke zpěvu ubitých žiraf, ROZKVETU ŽIVOTEM.

Lenka Preňková

„Trakař aneb Velké vynálezy“ - LS „C“ Svitavy

„Jen tehdy, když se díváme žirafám do očí velmi pozorně, můžeme poznat zpívají-li falešně nebo upřímně.“

Souboru „C“ ze Svitav se do očí dívám ráda, právě pro jejich „zpěv“. Mám ráda jejich nekřičící a přitom důrazná sdělení. Při každé nové inscenaci se těším na vodopád nápadů s na chvíli oživenými zcela banálními předměty, někdy působícími až magicky. Nechávám se nést na vlnách písniček, které k „Céčku“ neodmyslitelně patří. Ráda se stávám jejich partnerem v divadelním rozhovoru.

Inszenace „Trakař aneb Velké vynálezy“ mě ujistila v tom, že je ještě spousta věcí, které se mohou stát v rukou těchto kumštýřů koňmi, žirafami, antilopami, či duši Palečka. Prévertovy náročné texty mají najednou jakoby uchopitelnější rozměr. Jsem nálehavě volána abych se stala součástí antilopího příběhu a již

podruhé jsem tímto voláním silně zasažena. Najednou mám dojem jako bych se vzdálila od ostrova, na kterém se právě řeší „koňský“ problém. Zdá se mi jako by se mi ztratila nit hovoru s herci. A tak přemýšlím, jestli prostor, ve kterém „C“ táhne svůj „trakař“ není příliš velký na to, aby se diváci mohli „dívat žirafám do očí“ a aby „žirafy“ mohly pro všechny zpívat.

Ivana Němečková

Jekyll: „Bůh do středu usedá a člověk - člověk může tlačit. Také obecnstvo usedá. A tlačit tohle zadřené kolo, které ztuhlo, když při nástupu herců zjistilo, že se bude vysílat na jiné rovině, než jeho chtění žádá. Kůň zmrzačený a přece chápající. Koňská óda na radost. Jen když se díváte žirafám do očí, poznáte, že zpívají falešně...“

ÚTRŽKY Z DISKUSE KMD

Indické pohádky

V semináři B jsme se shodli na tom, že při práci s dětmi v divadle se velmi často stává, že jsou tito „malí“ herci zneužití pro nějakou ideu, či představu. Zároveň jsme se shodli i na tom, že vynikající práci s dětmi, přirozeností, tvořivostí, hravostí, dobrou dramaturgií i vedením souboru, pěknými

kostýmy i scénou a v neposlední řadě hudebním doprovodem se tomuto zneužití tvůrci představení vyhnuli. Jen k pohádce o Budhovi byla menší výtka, týkající se ptáka, jehož pohyby a jednání působily v celku poněkud zle až agresivně. I přes místy špatnou srozumitelnost slov se nám představení velmi líbilo.

LOUTKÁŘSKÁ CHRUDIM

LCH - národní přehlídka amatérského loutkářství - bývala místem, kde se stojaté vody jen velmi nerady nechávaly čerit, kam si lidé přijížděli na svou dávku dovolené, oslazené očekávanou porcí loutkového divadla očekávané chuti. Porota přednesla hodnocení, v němž každému upravila latku podle výšky jeho skoku a jestliže se přesto někdo cítil ublížen, „zadiskutoval si“ - a mohlo se na plovárnu, než přišlo jedno, dvě představení dalšího večera. Semináře žádné, Zpravodaj přátelsky poplácal. Tím se neříká, že se neobjevovaly hodnoty. Svitavské Cěčko, dětský soubor Mespace či soubory Hany Budínské přinášely vždy zajímavé kousky. Leč duch přehlídky byl opravdu sousedsky muzeální. Pojem dramaturgie končil u nalezení té pravé „knížky“ v archivu, režie u příchodu ze správné strany a loutkoherectví u správné mluvy a bezchybného pohybu loutek. „Téma“ znělo skoro jako neslušné slovo.

Za posledních deset, patnáct let amatérské loutkářství výrazně emancipovalo, zvýšilo náročnost na sebe sama a s tím i svou kvalitu. Zkušenost, tvořivost a míra nároků se přenesla z loutkového divadla pro dospělé - ať už přímo (soubory, které o rok, dva později inscenují zase pro děti) či nepřímo (příkladem, vzorem) do loutkového divadla pro děti a latka kvality zůstala. Ještě stále jsou sice na LCH 2-4 vynikající inscenace, 2-4 „propadáky“ a nějakých deset inscenací mezi tím, jenže to vše v úplně jiné kvalitativní rovině.

Špičky amatérského loutkářství jsou poměřitelné s jakoukoli jinou divadelní tvorbou, včetně profesionální. To, co je z loutkového divadla vidět na JH, není jen špička, za kterou je hluboká propast nicoty. Je to - alespoň vzhledem k LCH - špička skutečného ledovce. Už z názvu Loutkářské Chrudimi je jasné, že kritériem přehlídky není adresát (jsou tu inscenace pro děti všech věků, mládež i dospělí), metoda práce či poetika (je tu divadlo netradiční i tradiční, autorské i interpretační), ani věk inscenátorů (hrají děti, mládež, důchodci), alebrž hlavní inscenační prostředek - loutka - a to zase bez ohledu na druh či typ (metaforicky uplatněný předmět, maňásci, javajky, marionety, stínohra, divadlo masek...).

Oddělení dětského loutkového divadla mělo svého času dobrý důvod v potřebě zdůraznit otázky metodiky. V době, kdy obdobným způsobem pracuje řada mladých i starších souborů (a naopak dětské soubory ve svých špičkách usilují o co nejučinnější tvar), začíná být toto oddělení zbytečné a na škodu. Proto chce LCH opět navázat přetřesené spojení s dětským loutkovým divadlem a věnovat mu péči. Jedním z kroků tímto směrem, sverázným, leč úspěšným, byl letos i „rodinný seminář“, uniožňující dětem a rodičům strávit společně týden na LCH: rodičům v jednom ze šesti seminářů, dětem v zvláštních dvou seminářích, které jim formou dramatické hry kombinované s rekreací (koupání...) dávaly možnost přičichnout - a snad se i háčkem chytit - k tomu, co tak zaujalo jejich rodiče; všem dohromady pak společným sledováním odpovědných a večerních představení. Letos těch dětí byla třicátka.

Den na LCH vypadá zhruba takto: V 8.30 začíná šest praktických seminářů rozborovou diskusí o představeních předešlého dne, na kteroužto má přístup i veřejnost. Ta v 10.00 odchází za cíli jí blízkými (představení od 10.00 a 14.00 koupaliště, pohostinství...), zatímco seminariisté pracují až do 12.30 a po obědě od 14.00 do 15.30. Od 16.00, 18.00 a 20.00 (výjimečně i 22.00) jsou představení (ta ranní jsou s nimi totožná). Od 21.00 (výjimečně od 23.00) do 8.30 následujícího dne se seminariisté připravují na semináře, které začínají v 8.30...

Loutkářská Chrudim - národní přehlídka amatérského loutkářství - se koná od 1. do 6. července.

Inscenací je cca 12-16, jsou vybírány na základě krajových přehlídek, do nichž se lze hlásit do konce února; krajové přehlídky se konají v březnu, uzávěrka je o prvním dubnovém víkendu. Na pouť a na další exteriérové i interiérové akce lze na vlastní náklady přijet i s jakoukoli další inscenací.

Seminářů bývá šest + rodinný. Na 41. LCH 1992 to např. byly: A - Nahoře bez - improvizace, uvolňování, hra, happening (M. Šefrna)

B - Slovo, akce obraz - od básnického slova k jevištní akci (K. Zahradníková, S. Malinková)

C - Divadelní prostor (I. Nesveda)

D - Pohrávání si s hudbou (V. Lahodný)

E - Maňásek - javajka - marioneta (J. Dvořák)

F - Autorsko-dramatizátorský seminář (K. Šefrna, L. Richter)

Rodinný seminář A a B

Účastnický poplatek pro ubytované v hotelu a v soukromí: 200 Kčs + cena noclehu, v domovech mládeže: 200 Kčs, s vlastním spacákem v turistické základně: 100 Kčs, s vlastním stanem: 75 Kčs. Seminaristům je za tuto cenu poskytováno ubytování, vstupenky, kurs a Zpravodaj. Přihlášky na adresu ARTAMA (Luděk Richter), Sněmovní 7, 118 22 Praha 1. Uzávěrka: 25. května.

Rodinný seminář pro děti od 7 do 14 let: 100 Kčs.

Ubytování pro návštěvníky LCH:

Hotely - jednolůžkový pokoj: 70 - 140 Kčs, dvojlůžkový: 125 - 190 Kčs, trojlůžkový: 160 - 180 Kčs

Domovy mládeže: 40 Kčs

Turistická základna s vlastním spacákem: 20 Kčs

Místo pro vlastní stan: 15 Kčs

Ubytování a vstupenky pro ne seminární návštěvníky LCH lze objednat na adrese: Chrudimská beseda - MKS, 537 01 Chrudim.

Každý den vychází Zpravodaj za 2 Kčs. Vychází též programová brožura. V zaokrouhlených letech i shrnující studie.

Program 41. LCH 1992:

Maličkosti od dětí: LDO 3. ZUŠ Plzeň - Vejprnická: A. de Saint-Exupéry, D. Jandová - Malý princ, D. Radović, J. Oudes - O šedých a bílých myších, J. Havel, D. Jandová - Chodící jitrnice, H. Doskočilová, D. Jandová - Veverka a oříšek, I. Hurník, D. Jandová - O smutném kominíkovi, ZUŠ Karviná: M. Macourek - Housenka, ZUŠ Žamberk: nonsensová poezie - Ostrovy, Fr. Hrubín - Ve čtyřech. MAK Svitavy: D. Fischerová - Jak dál...

LEPORELO Ústí nad Labem: K. Nejezchlebová a kol. - Tři klubíčka, Rybka parádnice

NA ŠPEJCHAŘE Liteň: J. V. Pleva - O Budulínkovi

STRÍPEK Plzeň: I. Faitlová - Zlaté kapradí (mělo být na 62. JH)

C Svitavy: K. Šefrna - Tak trochu...

KLUBÍČKO Bohumín: H. Ch. Andersen - Pasáček vepřů

ČMUKAŘI Modřišice: Saki - Lěčba neklidem (bylo na JH)

D-KLUB Plzeň: L. Aškenázy - Osamělý létající talíř (bylo na JH)

KUK Ratíškovice: L. Feldek - O škaradé princezně

POLI Hradec Králové: J. Polehňa - Čert a Káča

V BOUDĚ Plzeň: O. Augusta - Blázen Pabo

DRAK Hradec Králové: M. Klíma, J. Krofta, P. Matásek, V. Zajíc - Pinokio

ŠUPLÍK Bratislava: O. Wilde - Obraz Doriana Graya

PIKI Bratislava: A. Lindgrenová - Pipi

PIKI Bratislava: L. Javorinská - Čin a Čin

VĚTEV ALTERNATIVNÍHO A LOUTKOVÉHO DIVADLA DAMU Praha: L. Aškenázy - Na jedné větvi

LITVÍNOVSKÝ FESTIVAL LOUTEK

LFL je národní přehlídka, která se dosud zaměřovala na interpretační loutkové divadlo. Od příštího ročníku bude s největší pravděpodobností zaměřena na tradici v loutkovém divadle.

Koná se koncem května.

ČECHOVA OLOMOUC

Národní přehlídka amatérských loutkářských inscenací pro nejmenší děti. Koná se jako bienále vždy v lýchých letech, o prvním listopadovém víkendu. V jejím rámci bývá i tematický seminář. Přihlášky inscenací na adresu ARTAMA, Sněmovní 7, 118 22 Praha 1.

FAUSTOVÁNÍ

Národní přehlídka loutkářských inscenací pro mládež a dospělé. Koná se ve Svitavách, letos 4.-6. prosince. Přihlášky na adresu ARTAMA (Luděk Richter), Sněmovní 7, 118 22 Praha 1. Uzávěrka: 31. října.

Luděk Richter

PŘELET NAD LOUTKÁŘSKÝM HNÍZDEM - přehlídka nejlepších amatérských a profesionálních loutkářských inscenací českých zemí pořádá Česká sekce UNIMA v Žižkovském divadle T. G. M., Štíněho 5, Praha 3, o prvním říjnovém víkendu.

Přehlídka by již po druhé měla ukázat vedle sebe a během jediného víkendu výsledky všech tří větví loutkářského umění - oboru, který v posledních letech svými špičkovými inscenacemi posouvá latku nároků na moderní divadelnost vůbec. Loutkové divadlo dokázalo nalézt ve své tradici to, co je opravdu živé, současné, moderní. Dokázalo, že loutka má co říci nejen dětem, ale i dospělým, které si získává svou prostotou, mnohostvorností a fantazií.

Na přehlídce budou uvedeny nejlepší inscenace z profesionálních přehlídek státních divadel Skupova Plzeň a Mateřinka, z vrcholné amatérské přehlídky Loutkářská Chrudim, ale i z oboru nezávislých skupin, které dosud žádnou možnost konfrontace neměly. Přehlídka je jedinečnou příležitostí přesvědčit se, že současné loutkové divadlo je opravdu současné, opravdu loutkové a hlavně opravdu divadlo. Že má co říci každému. Mimořádně výhodné vstupné!!!

Jednotlivý blok představení ráno, odpoledne či večer: 9 - 13 Kčs.

Celá přehlídka: 20 Kčs.

pátek 2. 10.

16.00 DRAK Hradec Králové: Pinokio

17.00 STUDIE DELL ARTE České Budějovice: Učené prase

19.30 DRAK Hradec Králové: Beatles

21.00 DIVADLO JOSEF Svitavy: Mysterium Cosmographicum

sobota 3. 10.

10.00 STRÍPEK Plzeň: Zlaté kapradí

11.00 STUDIO DELL ARTE České Budějovice: Nikdy nekončící cesta

15.00 BUCHTY A LOUTKY Cheb: Tajemný cizinec

16.00 D KLUB Plzeň: Osamělý létající talíř

17.00 DAMIET VAN DALSUM Holandsko: sólové autorské předst.

19.30 C Svitavy: Tak trochu...

neděle 4. 10.

10.00 NAINVÍ DIVADLO Liberec: Pohádka do dlaně

11.00 ČMUKAŘI Modřišice: Lěčba neklidem

14.00 Valná hromada ČESKÉ SEKCE UNIMA

16.30 Maličkosti od dětí

17.00 konec

Vydává organizační štáb

62. Jiráskova Hronova

Šéfredaktor:

Luděk Richter

Redaktoři:

Lenka Preňková

Zora Vondráčková

Petr Lébl

Pavel Němeček

Technický redaktor: Marek Zhibo

Tisk: Grafické závody Hronov, s. r. o.

Cena: 2 Kčs

SOUKUP - HRONOV

- ŽELEZÁŘSTVÍ
- DOMÁCÍ POTŘEBY
- ELEKTRO

